

22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

† Κυριακή τῆς Τυρινῆς.

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ».

Ἡ εὐρεσις τῶν ἱ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου (†395-423).

Ἦχος δ΄. Ἑωθινὸν δ΄.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

**Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.**

Ἦχος Πα ρ

K ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα ^{B8}
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ⁶

K ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^{Πα} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^{Δι} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
 η ει σα α α ακου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε ε ⁶

Ἦ Στιχολογία. ⁶

Θ ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπερι ο χης περι τα χει λημου

Μη εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ηνμου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

ην μου ^Β

Φ ^Β υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν ^Β

Π ^Μ ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι ^Β κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω ^Β

Φ ^Β ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^Β

Ε ^Β κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ^Β

Ε ^Β ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου ^Β

Ε ^Β ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^Β

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον^Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με⁶

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου⁶

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων⁶

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα⁶

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με⁶

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου⁶ του ε ξο μο

λο^χ γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου⁶

Τ^{B8} ον ζω ο ποι ον σθ σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νεν τες Χρι στε ε ο Θε ος^Δ την τρι η με ρο ον

σθ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

τω σω θα να α τω ^Δτθ θα να τθ το βα σι λει ον
 ε λυσας γε νος δε το αν θρω πινον ^Δεκ φθο ρα ας η
 λευ θε ρωσας ζω ην και α φθα ρσι αν ^{Πα}^{Β8} τω κο σμω δω ρη
 σα μενος και το με γα ε λε ος ^ε^κ

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^ε^κ εις την φω νην ^Δ

της δε η σε ω ως μου ^ε^κ

^{Β8} ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι ^Δ την του Σω τη

ρος τρι η μερον ε γερσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν ^{Πα}^ε^κ

^{Β8} των του Α δ8 α λυ των δε σμων και α α φθα ρσι αν και ζω

ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ^{Πα}^{Β8} ο σταυ ρω θεις

και τα φεις και α να στας ^Δ σω σον η μας τη α να στα

σεις μο νε φι λαν θρω πε ^ε^κ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ^ε^κ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν ^ε^κ

A^{B8} γ γελοι και ανθρωποι Σω τηρ την σην υ μν8 σι
 τρι η μερον ε γερσιν δι ης κα την γα α σθη της
 οι κου με νης τα πε ρα τα και αι αι τη ης δου λει ας τ8
 ε^{Πα} χθρ8 πα ντες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες^{π9} ζω
 ο^{B8} ποι ε παντο δυ να με Σω τηρ^{Δ2} σω ωσον η μας τη
 α να στα σει σ8 μο νε φι λανθρωπε^{ε7}

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου^{ε7}
 ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον^{ε7}
Π^{B8} υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μοχ λ8ς συ νε θλα
 σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος ανθρω ω πων^{Δ2} πε πτω
 κος^{Πα} α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω μεν ο
 α^{B8} να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι^{ε7}

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος^Δ Δι-θ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας^Δ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Ο πλαστης μὲ Κυ ρι ος χάν εκ της γης προς λα
βων με ζω η ρω φυ ση μα τι ψυ χω σας ε ζω ω
ω ω σε και αι ε τι μη σεν ε πι γη ης αρ χο
ντα ο ρα των α πα αν των και Α γγελοις ο μο
δι αι τον Σα ταν δο δο λι ος ορ γα νω τω ο φει ει
χη σα μενος εν βρω σει ε δε λε α σε και Θε ος
της δο ξη ης ε χω ρι σε και τω κα τω τα τω θα να
τω πα ρα δε δω κεν εις γην αλλ ο Δε σπο της και
ευσπλαγχνος πα λιν α να κα λε σαι αι

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σων

των α νο μι ων αυ τῶ

Σ το λην θε ο υ φα ντον α πε ξε δυ θην ο
τα λας σο το θει ον προ σταγμα πα ρα κῶ σας Κυ ρι ε
συμ βῶ λι α εχ θῶ και συ κη ης φυλ λα δε και τῶς δερ

μα τι ι νῆς νυν χι τω ω νας πε ρι βε βλημαι ι

δρω τι κε κριμαι αρ τονμοχθη ρον κα α τε σθινγαρ

α καν θας και τρι βο λῆς δε φε ρεινμοι η γη κε κα τη

ρα ται αλλ ο εν υ στε ε ροις τοις χρο νοις εκ Παρ

θε νῆ σαρ κω θεις α να κα λε σας ει σα γα γε

πα λιν εις Πα ρα δει σο ον

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Π α ρα δει σε πα ντι με το ω ραι ο τα τον

καλλος θε ο κτιστον σκηνω μα ευ φρο συ νη α λη κτε

και αι α πο λου σις δο ξα των Δι και αι ων Προ φη

των τερ πνο ο της και Α γι ων οι κη τη ρι ον

η χω των φυλλων σῶ Πλαστην τον των ο λω ων ι κε τευ

ε τας πυ λας υ πα νοι ξαι μοι ας τη πα ρα βα σει α

πε κλει σα και α ξι ω θη ναι τῶ ξυ λῆ της ζω

ης με τα λα βειν και της χα ρας ης το προ τε ρον

εν σοι κα τε τρυ φη σα α

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
με νει ειστον αι ω ω να

Α δαμ ε ξω στρα κι σται πα ρα κο η Πα ρα

δει σθ και τρυ φης εκ βε βληται γυ ναι κος τοις ρη μα

σιν α α πα τω μενος και γυ μνο ος κα θη ται τθ

χω ρι ς οι οι μοι ε να ντι ον ο δυ ρο μενος

δι ο σπς δα σω μεν παν τες τον και ρον υ υ πο δε ξα

σθαι νη στει ας υ πα κς ον τες ευ α γγε λι κων

πα α ρα δο σε ων ι να δι α τθ των ευ α ρε στοι γε

νο με νοι Χρι στω τθ Πα ρα δει σθ την οι κη σιν

πα λιν α πο λα βω με εν

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Δ Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

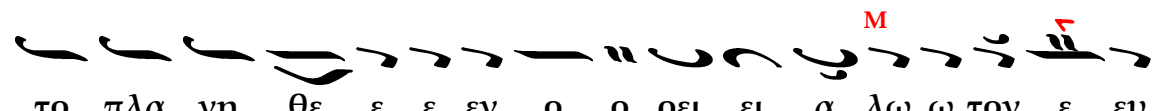
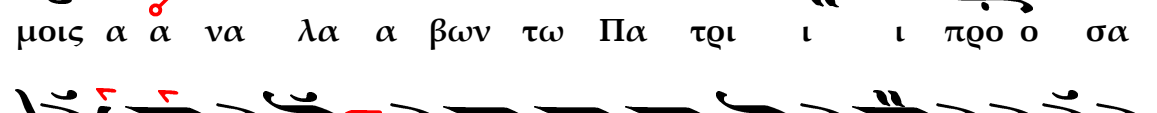
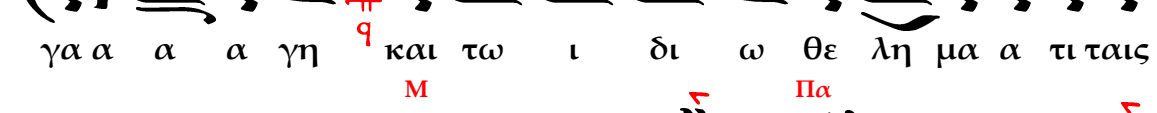
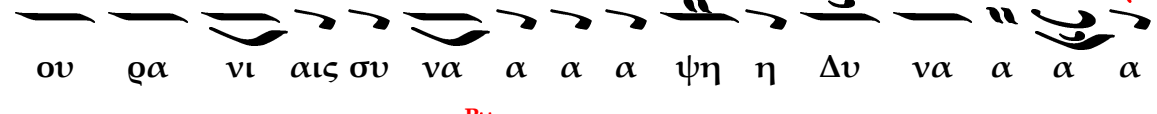
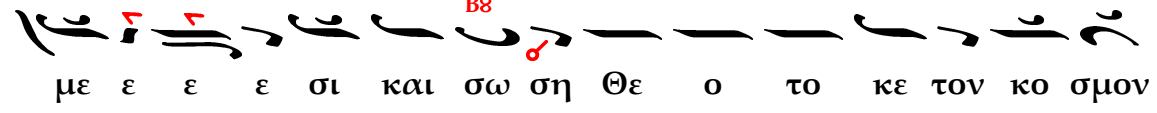
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε^{Πα} κα α θι ι σεν Α α δαμ α πε ναν τι ι
 του ου ου Πα α α ρα α δει ει ει σου και την ι
 δι ι αν γυ υ υ υ μνω ω ω σιν θρη νω ων
 ο δυ υ ρε ε ε το οι οι οι οι οι μοι
 τον α πα τη πο ο νη η ρα πει σθεν τα α α και
 αι αι κλαα πε εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε
 εν τα οι οι οι οι οι μοι τον α πλο ο τη
 τι ι γυ υ μνον νυ υ υ υν δε ε η πο ο ρη
 με ε ε ε νον αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε
 ουκ ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα α αυ
 σω ουκ ε τι ο ο ψο ο μαι τον Κυ ρι ον και αι
 Θε ο ον μου ου και πλαα α α στην εις γη ην
 γααρ α πε λε ευ σο ο ο ο μαι εξ η ης και
 προ ο ο σε λη η η η φθη ην Ε λε η μον
 οι οι κτιρ μο ο ον βο ο ω ω ω σοι ε λε η σο ον
 με ε το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Β8} αι νυ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τ8 8 8ς
αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α
μην ^Π
Ο^Μ δι α α σε ^{Πα} Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η
η τη ης Δα α α βιδ ^{Β8} με λω δι κως πε ρι ι
^{Δι} σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε ^{Πα} τω
^{Β8} με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
τι ^Π πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ
^{Πα} σα α εκ δε ξι ω ω ων σου ^Π σε γαρ μη τε ρα προ
ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^Π
^{Β8} ο α πα τωωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
κη η η σα ας Θε ε ε ος ^{Β8} ι ι να την ε α
^{Πα} αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να ^Π
φθα ρει ει σαν τοις ^{Δι} πα α α α α θε ε ε ε σι ^{Β8} και

 το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
 Πα

 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω
 Πα

 μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα

 γα α α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
 M

 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
 B8

 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον
 Δι

 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλουουου
 B8

 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος
 * * *

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

Φ

 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τ

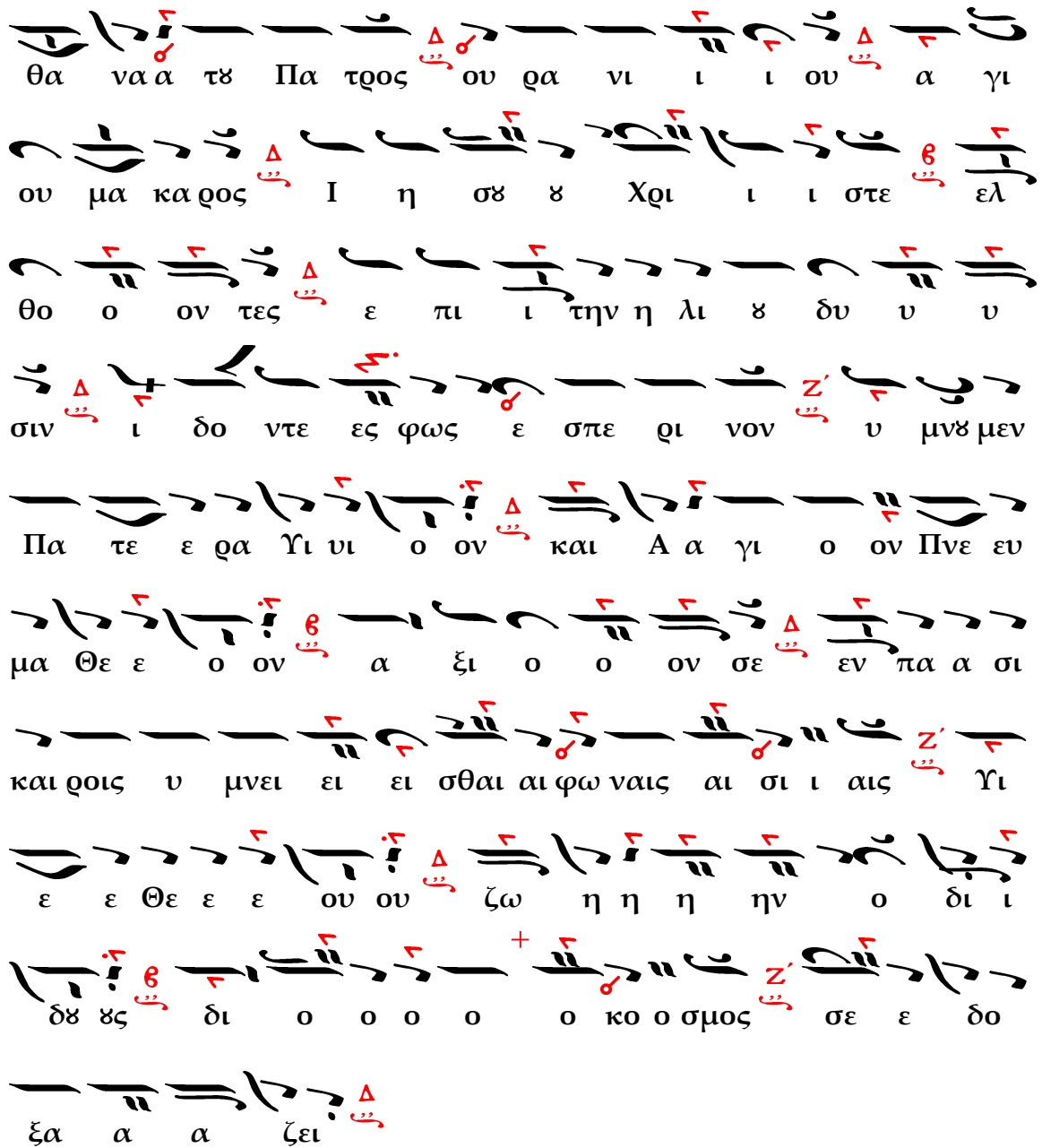
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

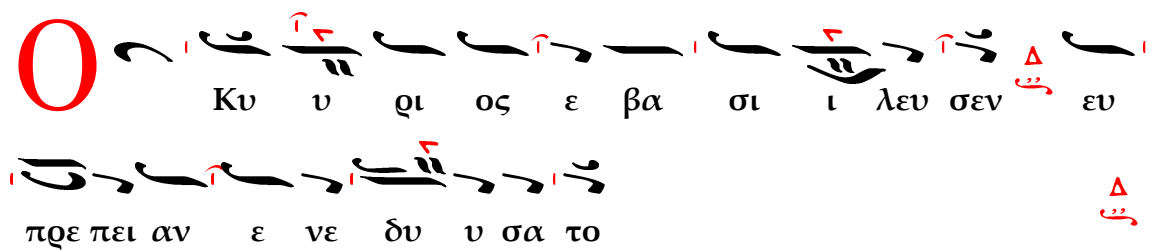
Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

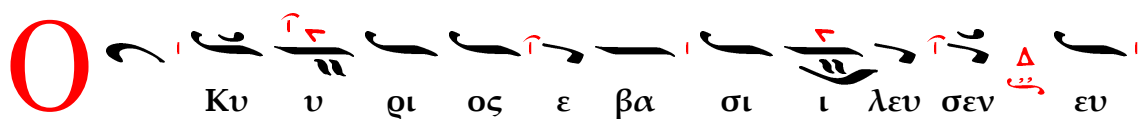
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

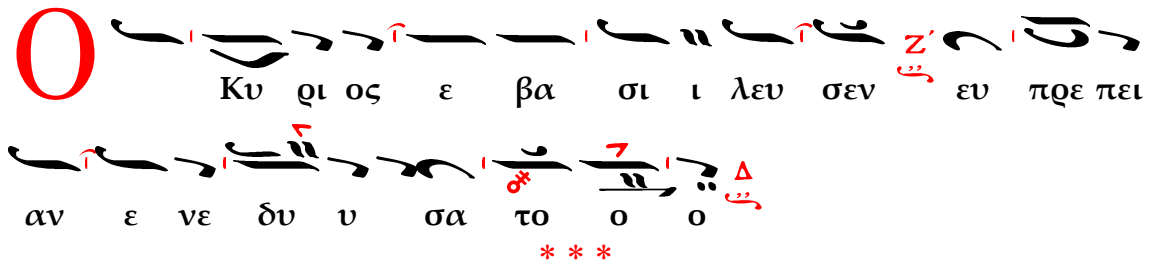
Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το

Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγρίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἰδιόμελον.

Ἔχος Ἀπὸ Παρθ

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η^{Πα} λι ι ος α κτι ι ι να ας ε ε κρυ υ υ

υ ψεν^{Πα} η σε λη νη συν τοι οis α αστροis εις αι μα

με τε τρα α α α πη^{Κε} ο ο ρη ε ε φρι ι ι

ι ξαν β νοι ε τρο ο μα α ξαν ο τι Πα ρα δει σος ε

κλει ει ει ει σθη εκ βαι νω ων ο ο Α α δαμ χερ

^{Κε}σι τυ πτω ων τα α ας ο ο ο ψει εις ε ε ε

λε ε ε ε γεν ε λε η μων ε λε ε η η

σο ο ο ο ο ο ον με ε ε ε το ον πα ρα

πε σο ο ο ο ντα

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τς ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Μ^{Πα} υ στι κω ως α νυ μν με εν σε Θε ο το ο

ο κε ε Μα ρι ι ι ι α α νε δει ει ει
 χθης γα αρ θρο ο ο νο ος τδ με γα α α λδ δ
 Βα σι λε ε ε ε ως σκη νη πα να γι ι ι α των
 δ ρα α νων πλα τυ τε ε ε ε ρα Χε ρδ βιμ α
 αρ μα α νω τε ε ε ρα δε ε τω ω ων Σε
 ε ρα α α φιμ νυμ φω ων δο ο ο ο ξης εκ σδ
 γαρ προ ηλ θε σαρκω θεις ο πα α α αντων Θε ε ος
 αυ τον ι κε τε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η
 η η μω ω ω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Βου ξ

Κ υ ρι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
 κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων
 εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω
 σας α φθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε
 νει δι α του το υ μνουν τες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο

ποιον και σωτηριον σου ε γερσιν ⁶_{7x}

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμὴν,
τὸ δὲ Ἀμὴν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο ⁶_{7x}

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ_{7x} και περιεζωσατο ⁶_{7x}

^{B8}
Κρεμαμενος επι ξυλου μο νεδυ να τε πασαν

κτιλσιν εσαλευσας ⁶_{7x} τε θεις εν τα φω δε τους κα

τοι κουντας εν τα αφοις α νεστησας ⁶_{7x} α φθαρσι

αν και ζωην δωρου μενος τω γε νειτων αν θρωπων ⁶_{7x} δι ^{Nη}

^{Πα} ο υ μνουντες δοξαζομεν την τρι η μερον σου ε ^{B8}

γερσιν ⁶_{7x}

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ_{7x} η τις ου ου

σα αλευθησεται ⁶_{7x}

^{B8} ^{Πα}
Λαος παρ α νομος Χρι στε σε προδους τω Πι λα

^{B8} ^Π
τω σταυρωθηναι κα τε δικασεν α γνω ω μων πε

ρι τον ευ ερ γε την φανεις ⁶_{7x} αλλ εκων υ πεμεινας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η με ρος ως
θε ος δω ρου μενος η μιν α τε λευ τη τον ζω η
ην και το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε
εις μα κρο

ο τη τα η με ρων
Mε τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου
σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τησαν μη ευ ρουσαι δε
ο λο φυ ρο μεναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λεγον
οι μοι Σω τηρ η μων Βα σι λε ευ των α παν των
πως ε κλα πης ποι ος δε το πος κα τε ε χει το ζω η
φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α
πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν αλλ α πελ θου ουσαι
κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων
η μι ιν α γαλ λι α σιν ως μο νος ευ σπλαγχνος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πά

Πά
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πά
Ε ξε βλη θη Α α δαμ του Πα ρα α δει ει ει
σου ου δι α α α της βρω ω σε ε ε ε ε ως

Κε Πά
δι ο και κα α θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να

α αν τι ι του ου ου του ω δυ ρε το ο ο λο ο

λυ ζων ε λε ει νη τη φω νη η και ε

ε λε ε ε γεν οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α

α λας ε ε γω μι αν εν το λην πα ρε ε βη ην

τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο του και των α

γα α θων παν τοι οι ω ω ων ε στε ε ρη η η η

μαι Πα ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α

Πά
α τε ο δι ε με πε ε ε φυ υ υ τε ευ με

ε ε νος και δι α α τη ην Ε ευ αν κε ε κλει

 σμε ε ε ε νος ι κε τευ ε τω σε ποι η σαν τι

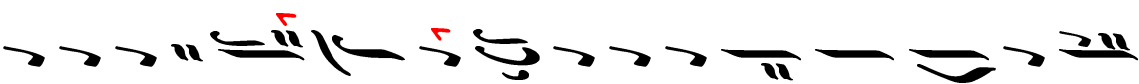
 ι κα με ε πλα α σα α α αν τι ο πως των σων

 αν θε ε ω ω ων πλησθη η σω ω ω μαι δι ο

 και προς αυ τον ο Σω ω τηρ το ε μον πλασμα ου θε

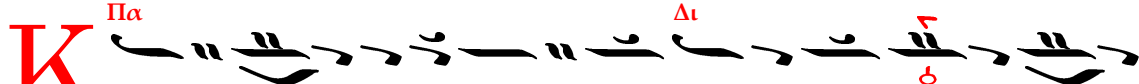
 λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι αλ λα βου

 λο μαι του το σω ζε σθαι και εις ε πι γνω σιν α λη

 θει ει ας ε ε ε ελ θειν ο τι τον ερ χο ο με

 ε ε νο ον προ ο ος με ου ου μη η εκ βα α λω

 ε ε ε ε ξω

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

 αι αι νυ υ νυ και α α ει και εις τους αι αι ω ω

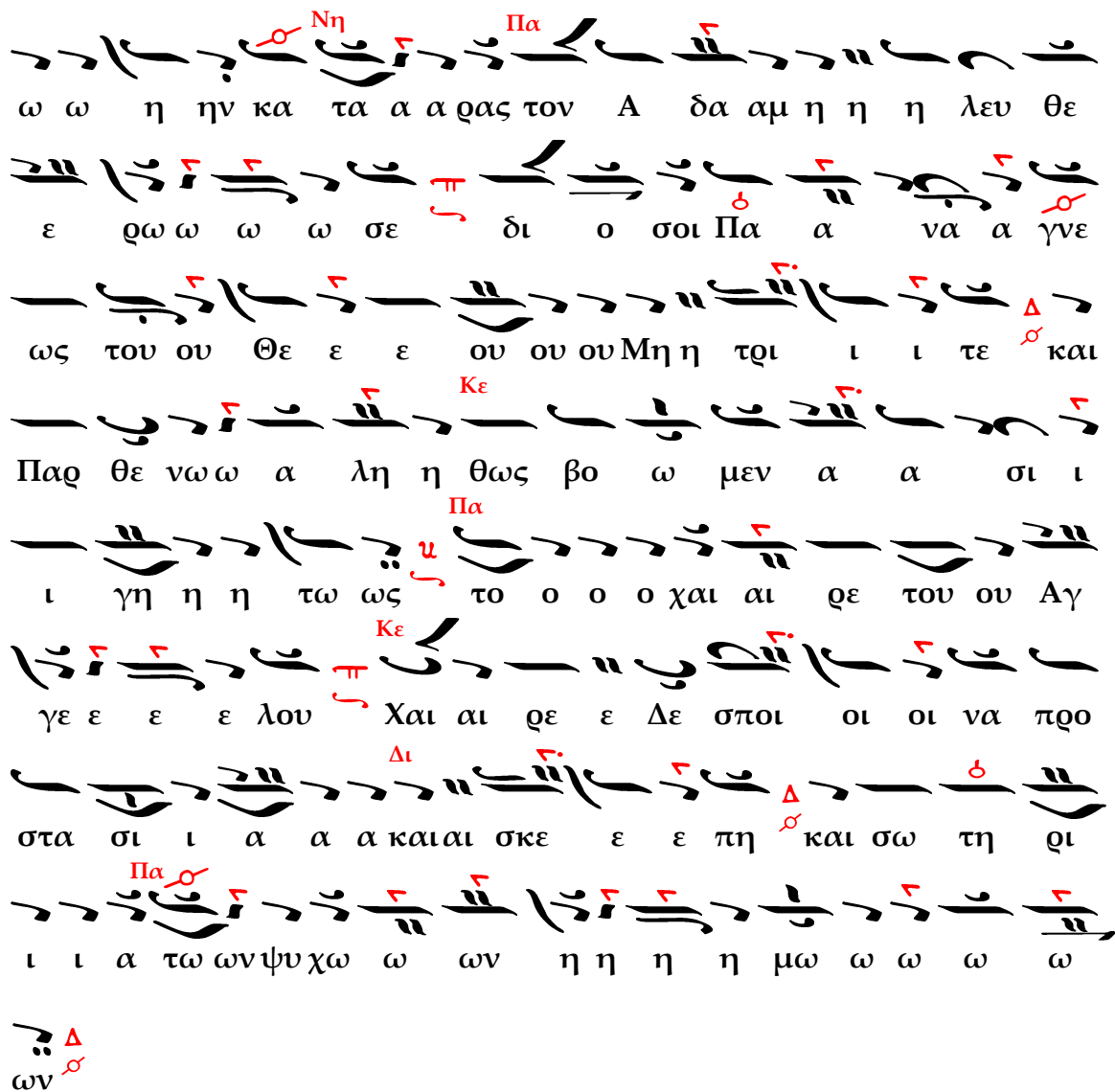
 ω νας των αι ω ω νων α α α μην

 ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α

 γνε ε Χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος

 εκ της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με

 ε εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι. Θ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *